

ע"פ 14602/01/16 - רון שרעבי נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים
עפ"ת 14602-01-16 שרעבי נ' מדינת ישראל
לפני כב' השופט רענן בן-יוסף
המערער
רון שרעבי
על-ידי ב"כ עו"ד אילון אורון
נגד
המשיבה
מדינת ישראל
על-ידי ב"כ עו"ד טל בנאי-גת

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

נגד המערער הוגש כתב אישום על כך שביום 02.09.14 בשעות הקטנות של הלילה כשנהג אופנוע ולא ציית לתמרור "עצור", כתוצאה מכך התנגש ברכב מונית שאת דרכו חסם.

כתוצאה מהתאונה, נגרמו חבלות של ממש - קרע בטחול, המטומה באונה הימנית של הכבד והמטומות בשתי הכליות ועוד, שהצריכו אשפוז וטיפול נמרץ לתקופה של שבועיים ימים ועוד תקופת טיפול.

כאן המקום לומר, שהנפגע בתאונה היה המערער עצמו.

המערער הורשע על-פי הודאתו. התביעה, בטיעוניה לעונש, עתרה להיבט הפסילה בפועל שיוטל עונש שלא יפחת משישה חודשי פסילת הרישיון. בית משפט קמא, לאחר שמיעת הטיעונים לעונש, תוך שהוא נותן משקל לעובדה שהמערער עצמו הוא זה שנפגע בתאונה ולרשלנות הגבוהה שהמערער היה אחראי לה, הטיל עונש של פסילה בפועל לתשעה חודשים, לבד מקנס נמוך ופסילה מותנית.

הערעור הוא על משך הפסילה כאשר הטענה המרכזית של המערער היא שמשטענה המדינה לעונש פסילה בפועל שלא יפחת משישה חודשי פסילה, העובדה שבית משפט קמא קבע מעבר לתקופה זו, מצביעה על דרך לא ראויה שמא בית המשפט היה קטגור יותר מן הקטגור.

אינני מסכים לטענה מרכזית זו של המערער. כאשר התביעה עתרה לעונש פסילה שלא יפחת משישה חודשי פסילה בפועל היא לא אמרה, כפי שמבקש הסניגור לטעון, שיוטלו שישה חודשי פסילה בפועל. יש הבדל ברור בין השניים.

יחד עם זאת, בנסיבות שבהן התאונה הקשה נגרמה אמנם ברשלנות המערער, אך הוא זה שנפגע בה ונפגע קשות, לרבות ביכולת הנהיגה שלו לאחר התאונה, תקופה ממושכת, הנני סובר שבית משפט קמא לא נתן מספיק משקל לפגיעה העצמית של המערער, ובנסיבות, מצאתי להפחית את עונש הפסילה לשישה חודשים.

יתר רכיבי גזר הדין יישארו על כנם.

**ניתן והודע היום, י"א שבט התשע"ו,
21/01/2016, במעמד הנוכחים.
רענן בן-יוסף, שופט**

הוקלד על ידי נופר דויד